N^ro 6^ty

DZIENNIK
PREFEKTURY DEPARTAMENTU LUBELSKIEGO.

w Lublinie dnia 6. Marca 1816 roku.

N^ro 3041. PREFEKT
DEPARTAMENTU LUBELSKIEGO.

Postanowienie JW. Namiestnika w Radzie Stanu ddto 10 Lutego r. b. względem wymierzenia kar za przechowywanie Zbiegów Woyskowych i za opieszałość w tym przedmiocie z strony Władz Administracyinych — umieszczaiąc:

W IMIENIU NAYJAŚNIEYSZEGO

ALEXANDRA I^go

CESARZA WSZECH ROSSYI, KROLA POLSKIEGO.

NAMIESTNIK KROLEWSKI w RADZIE STANU

W zamiarze zapobieżenia zbiegostwu i wymierzenia kar niezawodnym dla każdego, ktoby się dopuścił przestępstwa przechowywania Dezerterów Woyskowych, chcąc oraz przepisy Dekretów z dnia 26 Stycznia 1808 i 14 Stycznia 1812 w tym czym się niedostatecznemi okazały, tak uzupełnić, iżby ściśło i prędko zapewniaiąc exekucyą skutecznie celowi temu odpowiadały, po wysłuchaniu zdań ogólnego zebrania Rady Stanu postanowiliśmy, co następuie:

Art. 1. Skoro się okaże, iż w którey Wsi Zbieg Woyskowy wstrzymywał się, a dowiedzionym zostanie, że właściciel włości lub Jego zastępca o tym wiedział, zapłaci kary Zł. 100.

Teyże samey karze podlegać będą posiadaiący, dzierżący lub administruiący iakiemkolwiek bądź prawem domy w miastach którzyby Zbiegowi dali schronienie.

Oprócz powyższey kary przechowuiący zbiega bądź we wsi bądź w mieście lub o nim wiedzący; — (a) Zwróci Pułkowi wartość Effektów przez Zbiega zabranych podług oszacowania Etatu Woyskowego, i (b) Niebędzie mógł ani on sam, ani ktożkolwiek domagać się od Zbiega wynadgrodzenia, ani zwrotu tego, co mu podczas pobytu w zbiegostwie we wsi lub mieście dawane było.

Art.

Art. 2. W przypadku gdyby dowiedzionym było, że Zbieg w kilku wsiach, miastach lub mieyscach przebywał, każdy ukrywaiący go podlegać będzie karze Zł. 100. wynadgrodzenie zaś Effektów w punkcie 1. ad a. wymienionych, rozłożonym będzie na wszystkich, którzy o ukrywanie Zbiega przekonani zostaną.

Art. 3. Komissarz obwodowy otrzymawszy doniesienie o powściągnieniu Zbiega natychmiast dostawionego, całą indagacyą wyprowadzi, Zbiega do Kommendy Woyskowey nayblizszey odeszle, wszystkie zaś osoby o ukrywanie Go obwinione, Sądowi Grodzkiemu poda.

Art. 4. Sąd Grodzki równo z odebrania indegacyi od Komissarza Obwodowego natychmiast wezwawszy obwinionych, przyiąwszy ich obronę ustnie lub na piśmie przed wszystkiemi sprawami za rezolucyą bez innych form rzecz rozstrzygnie, w innych podług ninieyszego postanowienia ukarze, i wyexekwowanie Komissarzowi obwodowemu poleci.

Art. 5. Komissarz obwodowy exekwuie natychmiast zasądzoną karą z niey Złp. 30. temu, który poymał lub doniosł o zbiegu, reszte zaś iako i wartość Effektów stosownie do Art. 1. odsyła do Kassy Glney Woyskowey co Kwartał wraz z rachunkami.

Art. 6. Rozporządzenie ninieysze stanowiąc karę na przechowuiących zbiegów Woyskowych, niezwalnia bynaymniey przepisów Dekretu z dnia 14. Stycznia 1812 r. co do kar na Urzędników w innych opieszałości w odkryciu i imieniu Zbiegów.

Art 7. Przepisy wyżey cytowanych Dekretów z dnia 26. Stycznia 1808. i 14. Stycznia 1812. czymby się wyraźnie ninieyszey sprzeciwiały Uchwale, uchylaią się.

Art. 8. Wykonanie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone bydź ma, Komissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi, Sprawiedliwości i Woyny polecamy. — Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Administracyinym dnia 10 Lutego 1816 r. (podpis.) ZAIĄCZEK. Minister Sprawiedliwości (podpis.) Wawrzecki. Radzca Sekretarz Stanu Generał Brygady (podpis.) Kossecki. Zgodno z Oryginałem (podpis.) Kossecki.

poleca wszystkim Władzom mieyscowym przez wszelkie stopnie Publikacyi do powszechney podać wiadomości; — JXięża Plebani obowiązuią się szczególniey w dni świąteczne z Ambon trzykroć publikować. — WW. Podprefekci dołożą z swey strony całey usilności, iżby przepisy wzmiankowane i postanowienia nayściśley były dopełnione, ostrzega zaś, że naymnieysze uchybienie, niedozór i pobłażanie przechowywaiącym u siebie Zbiegów, nayściśley będzie dochodzone, a surowa odpowiedzialność spadnie za to na Urzędników.

w Lublinie dnia 26. Lutego 1816. roku.

RADZIMIŃSKI Z. P. Zabielski S. Glny. 1499

Ponieważ okoliczności, dla których książki z zagranicy do kraiu sprowadzane, musiały pod Cenzurę do Warszawy bydź odsyłane, iuż teraz ustały, przeto kommissya wyznań Religiinych i oswiecenia publicznego, w celu usunięcia ztąd wynikaiących niedogodności i kosztów, Reskryptem swym z datty 23. Stycznia 1816 Nro 203 postanowić raczyła, ażeby odtąd sprowadzane z zagranicy książki do Królestwa Polskiego, lub podawane do druku, w kraiu niebyły iuż odesłane do Warszawy, ale do Miast Stołecznych właściwego Departamentu, gdzie złożone w Prefekturach po przeyrzeniu przez wyznaczonych Cenzorów mieyscowych, wydawane będą właścicielom do dalszego użytku, lub odesłane do Kommissyi wyznań religiynych i oświecenia publicznego, ieżeli w nich znayduią się zdania. —

1. Każące lub znieważaiące Religią Chrześciańską. —

2. Psuiące niewinność i dobre obyczaie. —

3. Zmierzaiące do zachwiania lub obalenia porządku społecznego. —

4. Prowadzące do zniewagi lub nieposłuszeństwa panuiącemu rządowi i prawom kraiowym. —

5. Szkaluiące wyraźnie, czyie iakiekolwiek bądź Imie i Sławę. —

Takowe dzieła iako zupełnie zakazane pod odpowiedzialnością niemaią bydź ani sprowadzane z zagranicy, ani drukowane w kraiu, w przypadkach gdzieby Censorowie mieli wątpliwość iakową względem pozwolenia lub zakazania, sprowadzonego z zagranicy albo w kraiu drukować się maiącego dzieła, również i na ten czas odeszlą exemplarz ieden pod decyzyą Kommissyi wyznań Religiynych, i oświecenia Publicznego, tymczasowo do dalszego postanowienia Kommissyi, i ostatecznego urządzenia Cenzury, w kraiu wyznaczeni są na Cenzorów w Departamencie Lubelskim.

JX. Chmielowski, Missyonarz z Lublina.

JP. Kassiusz Professor Szkoły Departamentow. Lubels.

JX. Glass Pastor Ewangielicki z Lublina. —

którym wszelka powolność przy rewizyi i Cenzurze książek, z strony handlarzy książkami i drukarzy należy, a wrazie potrzeby wszelka pomoc władze kraiowe udzielać powinny — które rozporządzenie podaiąc do powszechney wiadomości, ścisłe dopełnienie takowego, wczym do kogo należy poleca, WW. zaś Podprefektów, Prezydenta Miasta Municypalnego Lublina i wszelkie inne władze cywilne, do przestrzegania i dopilnowania tak Interessuiącego postanowienia Rządu, aże-

 by

by woli iego iak nayakuratniey stało się, wzywa pod osobistą odpowiedzialnością. w Lublinie dnia 23. Lutego 1816. R.

RADZIMIŃSKI Z. P. Zabielski Sekr. Glny.

2315
590 PREFEKT DEPARTAMENTU LUBELSKIEGO.

Umieszczaiąc opisanie zbiegów z Woyska Polskiego. —

1. Żabke Józefa, Posługacza Lazaretowego Pku. 5. Piech. z Wsi Domczypola Powiatu Lubelskiego.

2. Głozowskiego Jana, Żołn. Pku 2. Piech. z Wsi Wielobicza Powiatu Krasnostawskiego.

3. Johana Jakóba, Żołn. Pku 2. Piech. z Miasta Zamoscia Powiatu Zamoyskiego.

zaleca wszystkim władzom mieyscowym onych rozkazać śledzić, a poymanych do naybliższey Kommendy Woyskowey oddać, celem odesłania do Pułku z którego zbiegli.

w Lublinie dnia 12. Lutego 1816. Roku.

RADZIMIŃSKI Z. P. Zabielski S. Glny

2129 PREFEKT DEPARTAMENTU LUBELSKIEGO.

Niemoże przyzwoiciey oświadczyć winnego podziękowania W. Jaworskiemu byłemu Sekwestratorowi Powiatu Zamoyskiego za Jego ofiarę, dla dobra ludzkości, i drugą równie znakomitą ofiarę dla oszczędzenia Skarbu Publicznego uczynioną, iak załączaiąc własne tego Szanownego Obywatela podanie do Prefekta,

Kopia JAŚNIE WIELMOŻNY PREFEKCIE!

Na dniu 20 Listopada 1811. przez Wspól-Obywateli Powiatu Zamoyskiego, obrany zostałem na nayprzykrzeyszy Urząd Sekwestratora Podatków, z mocy Urzędu którego stosownie do Artykułu VI. Dekretu Królewskiego z dnia 17 Października 1811. nie przyiąć niemogłem, szedłem do mieszkań możnych, równie i do naylichszey chaty ubogich Kmiotków, tam świadek doskwirney nędzy, i rozrzewniaiących scen, cały ciężar niemiłego poczuwałem Urzędowania, lituiąc się nad biednemi, niezboczyłem z drogi wskazanych obowiązków a daleki od zysków, i osobistych widoków zaięty iedynie wysługą kraiową, nietylko pierwiastkowe pięciomiesięczne Dyety poniosłem w ofierze cierpiącey ludzkości, lecz i dalsze pełnienie obowiązków Sekwestratora bezpłatne zadeklarowałem.

Gdy zaś W. Podprefekt na mocy Reskryptu Prześwietney Prefektury z dnia 25. Stycznia r. b. Nro 1149 wezwał mnie do podania JW. Prefektowi pretensyi z Dyet za czas Urzędowania; Mam honor zawiądomić JW. Prefekta, iż do likwidowania tychże iako zrzeczonych się, prawa żadnego niemam. — w Wirkowicach d. 3. Lutego 1816 r.

(podpisano) Michał JAWORSKI.

które wzbudzi w sercach Wspól-Obywateli, ten wysoki szacunek; iakiego podobne czyny gorliwości cnoty Obywatelskiey zasługuią. — w Lublinie dnia 16 Lutego 1816 r.

RADZIMIŃSKI Z. P. Zabielski S. Glny.